

Âlimin Ölümü her zaman âlemin ölümü değildir

Akif Emre Hakk'a yürürken onu yeteri kadar tanımayanlar yetim kaldı.

Akif Emre, uzun yıllar, düşünceleri, duruşu, tavrı bakımından örnekliklerin az yaşandığı iman – amel bütünlüğü sathında bir işaret taşı olarak ifade edilebilir.

O halde Akif, bize “Âlimin ölümü, âlemin ölümü gibidir” sözünün her zaman doğru olamayacağını da gösterdi. İşte tüm hayat hikâyesi ve eserleriyle bir âlim Akif önümüzde ve âlem ölmüyor, aksine örnekliği âlemin yolunu aydınlatıyor. Bunu cenaze defni sırasında birçok seveninden duydum. Temennim odur ki, Akif'in ölümü âlemin dirilişi olur.

Asıl dert Akif Emre'nin dünya değiştirmesi değil, onun yerini doldurabilecek insanların olup olmaması. “Bir insanın doğruluğunu güç ile olan ilişkisi belirler” sözünün sahibi ve örneği bir Akif olunabilir mi? İşte asıl mesele... Bir öğrencisi şöyle diyor “Emeğinden öperiz ağabey, buz gibi ellerinden, yolculuğundan, ak düşmüş saçından, şerefli alnından...”

Bunca güven veren, garip bir yolcu, fakat ışık saçmaya devam eden bir fener. Öyle bir fener ki, çağdaşlarının, hatta bir kısım dostlarının inadına, “iktidarların ille de yanında veya karşısında olmak gerekmediğini, uzağında da olunacağını” çağına ve geleceğe belleten bir öğretmen.

Akif'le her konuşmamızda iktidarlara yakın veya düşman olanları konuşmuştuk. Bir de, “alternatif olmaktan müşteri olmaya” evrilenleri...

Akif, hepimizi kışkırttı. Şimdi ellerimiz başımızın arasında, Hakk'tan yana taraf olmanın öğretisini ve pratiğini nasıl oluşturacağımızın derdindeyiz. Akif'ler, bizim tarihi gerçekliğimizin gelecek tasavvurları oluyor. Bundandır ölümlere parçalanmayışımız.

Bunca hüsn-ü şahadet kaç mü'mine nasip olur.

Huzurun arasına bizleri de kat Akif kardeşim.